

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY 8606 5/00

Nr 5322.

Kl. 63 d 6.

Antoni Buchalski
(Ryczywół, Polska).

Obręcz wozowa.

Zgłoszono 8 kwietnia 1924 r.
Udzielono 8 lipca 1926 r.

Obręcz żelazną kół wozowych przybijają się zwykle gwoździemi do dzwona drewnianego. Taki sposób przymocowania obręczy ma tę wadę, że w czasie suchego lata obręcz rozluźnia się wskutek wydłużenia się żelaza i skurczenia suchego drzewa, przyczem gwoździe łatwo wypadają. Jeżeli zamiast gwoździ używamy śrub łączących, to wspomniane przyczyny mają ten skutek, że sprychy drewniane występują albo z drzewa albo z piasty koła i ulegają zniszczeniu.

Obręcz podług wynalazku niniejszego zapobiega powyższym wadom. Nowość polega na tem, że w miejscu obręczy, gdzie zwykle jest położony jej szew spojenia, wbudowany jest przyrząd doprężający oba luźne końce obręczy żelaznej, który składa się z ucha, przytwierdzonego do jednego

końca obręczy. Hak jest zaopatrzony w otwór, w którym spoczywają kliny, przytwierdzające płytkę z uchwytem, zazębiającym się z dolną powierzchnią ucha. Końce każdego dzwona są umieszczone w okuciu, gdzie wchodzi również odnośna sprycha.

Przykład wynalazku jest przedstawiony na załączonym rysunku.

Fig. 1 przedstawia nową obręcz w widoku bocznym,

fig. 2 — jest widokiem perspektywicznym okucia,

fig. 3 i 4 przedstawiają przyrząd doprężający w przekroju i w rzucie poziomym.

Poszczególne dzwona *a* oraz sprychy *b* zachodzą w pierścień *c* z żelaza płaskiego, który za pomocą skrzydeł *d*, *d'* jest przytwierdzony we wpustkach *x* do dzwona *a*.

Skrzydło dłuższe d' ma w środku rozpór, dzięki czemu trzpienie, przytwierdzające obręcz żelazną e , mogą się przesuwać przy wydłużeniu obręczy. Otwór, w który sprychy b zachodzą w pierścieni c , jest wyłożony blachą białą, co zapobiega nadmiernemu zużyciu się sprych drewnianych przez tarcie. Co druga sprycha jest osadzona w pierścieniu c .

Miedzy temi dwiema sprychami b' , gdzie zwykle znajduje się szew spojenia obręczy żelaznej, niema dzwona drewnianego, a końce ostatnich dzwon a' oraz sprychy odnośnie b' są osadzone w okuciu żelaznem c' , zamkniętym po stronie zewnętrznej. W luce pomiędzy sprychami b' znajduje się przyrząd h, i , doprężający oba końce obręczy e i składający się z ucha h , którego koniec ma kształt płytki k , oraz z haka i , przyczem ucho h oraz hak i są zakończeniami obręczy e . Zapomocą śrub, przechodzących przez otwory w skrzydle k i w obręczy e w bliskiej odległości od okucia, przytwierdzamy wpiérw jeden koniec obręczy żelaznej e do wieńca koła. Drugi koniec obręczy e , zaopatrzony w hak i łączy się z pierwszym, gdy hak i zahacza o ucho h .

Powierzchnia dolna ucha h , zwrócona ku piaście koła, jest zaopatrzona w skośne zażębienie o . Przez hak i przetknięta jest płytka m z uchwytem n , który zażębia się z zębami o ucha h . Hak i jest zaopatrzony w otwór, w którym spoczywają kliny, przytwierdzające przetkniętą przez hak i płytkę m . Dzięki temu, że zęby n przytwierdzo-

ne do haka i , stanowiącego jeden koniec obręczy e , zażębiają się z zębami o ucha h , stanowiącego drugi koniec obręczy e , można każdego czasu doprężyć obręcz e . W tym celu po usunięciu klinów, przytwierdzających płytkę m należy hak n przesunąć o jeden lub więcej zębów o .

Hak n jest w przykładzie przedstawionym na rysunku częścią składową płytki m , ale może być on złożony z oddzielnych organów, przytwierdzonych np. do płytki m zapomocą drobnych klinów i sprężyn.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Obręcz wozowa, znamienna tem, że poszczególne dzwona (a) oraz sprychy (b) są osadzone w pierścieniach (c) z żelaza płaskiego, które, zapomocą dwu skrzydeł (d, d') z rozporami w środku, są przytwierdzone we wpustach (x) powierzchni zewnętrznej dzwona (a), przyczem trzpienie, łączące obręcz z dzwonami zachodzą w rozpory (x) skrzydła dłuższego (d').

2. Obręcz według zastrz. 1, znamienna tem, że między dwiema sprychami (b') znajduje się przyrząd doprężający (h, i), składający się z ucha (h) z końcem skrzydłatym (k) oraz z haka (i), który zahacza o ucho (h) zapomocą płytki (m) i uchwytu (n).

Antoni Buchalski.
Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

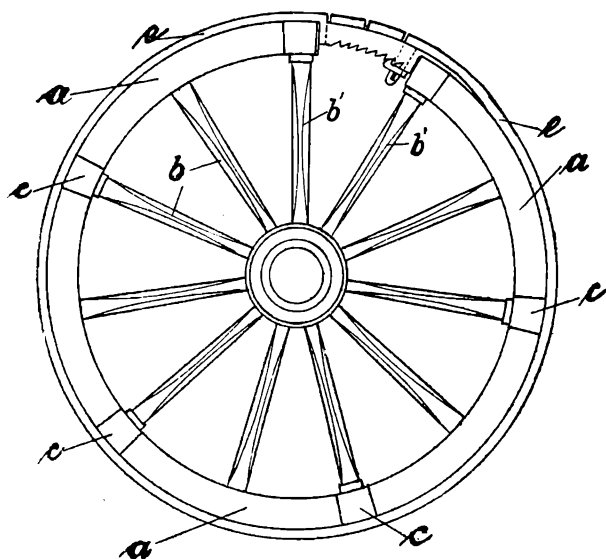

Fig. 2.

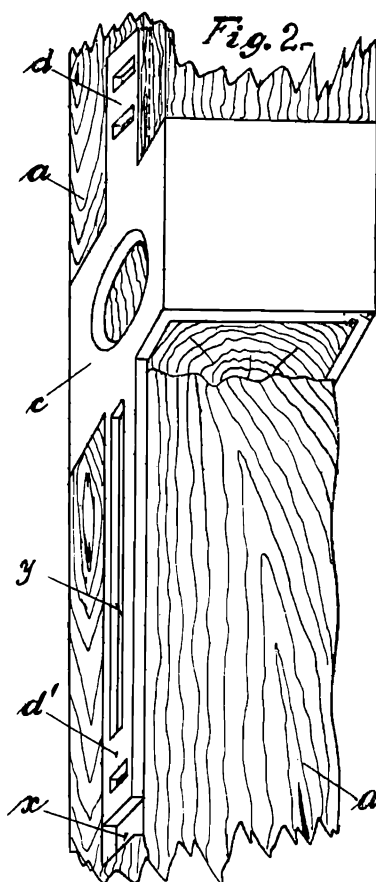

Fig. 3.

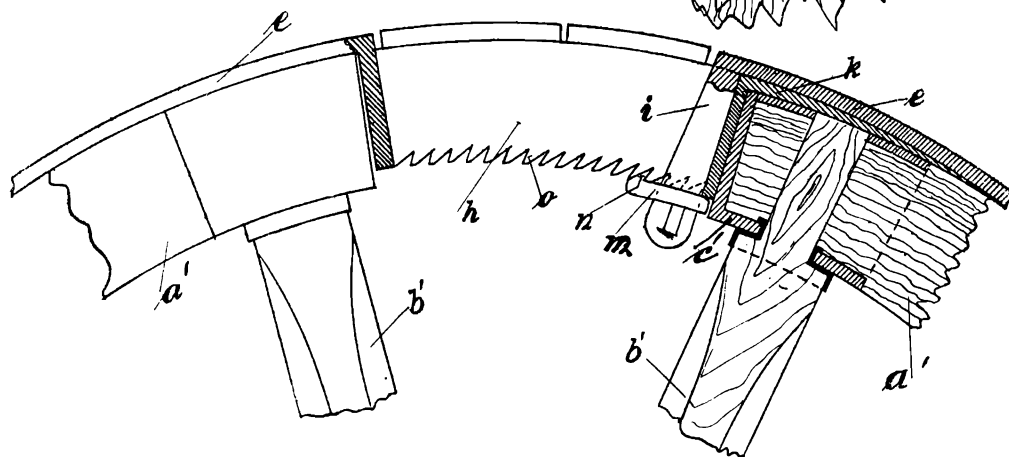

Fig. 4.

